

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 16 stycznia 1996 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 15 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

ustalił:

przewodniczący: A. Zoll — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki, S. Jaworski (sprawozdawca), K. Kolasieński, W. Łączkowski, F. Rymarz, J. Skórzewska-Łosiak, W. Sokolewicz, J. Trzciński, B. Wierzbowski,

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 12 i 19 września 1995 r. oraz 16 stycznia 1996 r., w trybie art. 5 i 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 z późn. zm.) wniosków Prokuratora Generalnego z dnia 25 lipca 1994 r. i 12 lipca 1995 r. o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisu art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165) poprzez wyjaśnienie:

- czy Wojskowe Służby Informacyjne zadania określone w art. 15 ust. 1 i 2 tej ustawy realizować mogą wyłącznie w drodze czynności operacyjno-rozpoznawczych, nie podlegających dokumentowaniu przez nie w drodze procesowej, lub
- czy w sytuacjach nie cierpiących zwłoki czynności żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych, zmierzające do rozpoznania i przeciwdziałania zagrożeniom godzącym w obronność Państwa oraz tajemnice państwowe w zakresie obronności, mogą mieć postać czynności procesowych przeprowadzanych i dokumentowanych na podstawie odpowiednich przepisów stosowanych w takich wypadkach przez funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa,
- czy Wojskowym Służbom Informacyjnym wykonującym czynności w zakresie rozpoznania i przeciwdziałania zagrożeniom godzącym w obronność Państwa oraz naruszeniom tajemnicy państwowej w tym przedmiocie, określone w art. 15 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, przysługują uprawnienia przewidziane w art. 10 ust. 1 ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa,

1. Art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165) daje podstawę do wykonywania przez Wojskowe Służby Informacyjne swoich zadań wyłącznie w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych nie podlegających dokumentowaniu w formie procesowej.

2. Art. 15 ust. 1—3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165) w związku z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515) daje Ministrowi Obrony Narodowej podstawę do zarządzania na czas określony — po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie dowodów przestępstwa, jednocześnie ze zwróceniem się do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody — kontroli korespondencji oraz stosowania innych środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób tajny informacji oraz utrwalanie dowodów przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie nie objętym przepisami Kodeksu postępowania karnego, podejmowanych przez Wojskowe Służby Informacyjne w celu zapobieżenia bądź wykrycia zbrodni szpiegostwa lub innych przestępstw godzących w potencjał obronny Państwa.

Przewodniczący: A. Zoll

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: Z. Czeszejko-Sochacki, S. Jaworski, K. Kolasieński, W. Łączkowski, F. Rymarz, J. Skórzewska-Łosiak, W. Sokolewicz, J. Trzciński, B. Wierzbowski